

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Hlušíkem, Ph.D. ve věci

žalobce: O. E.
státní příslušnost Nigerijská federativní republika
zastoupeného advokátem JUDr. Matějem Šedivým
sídlem Václavské náměstí 21, 110 01 Praha 1

proti
žalovanému: Ministerstvo vnitra
sídlem Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 5. 2021, č. j. OAM-495/LE-BA02-K03-2019, ve věci mezinárodní ochrany,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Žalobce se podanou žalobou ze dne 11. 6. 2021 domáhal přezkoumání shora uvedeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo rozhodnuto tak, že se žalobci mezinárodní ochrana

Shodu s prvopisem potvrzuje I. M.

dle § 12, § 13, § 14, § 14 a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu (dále jen „zákon o azylu“) neuděluje.

2. Žalobce je přesvědčen o nezákonnosti a nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí, když žalovaný hodnotil nesprávně otázku existence vážné újmy, která žalobci hrozí při návratu do domovského státu. Žalobci podle něj hrozí pronásledování z důvodu své příslušnosti k sociální a národnostní skupině.
3. Podle žalobce žalovaný porušil § 68 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále jen „správní řád“), pokud v odůvodnění neuvedl, jak se vypořádal s jednotlivými důkazy. Žalovaný nemohl přistoupit k paušálnímu konstatování hrubého obsahu žalobcem doložených důkazů, aniž by uvedl, jaká konkrétní zjištění z nich dovodil. Žalobcem doložené důkazy měly za cíl prokázat jeho začlenění do královské rodiny, postavení členů rodiny a související osudy, což má přímý vliv na posouzení důvodnosti a věrohodnosti prezentované výpovědi.
4. Navzdory tomu, že je účast na královském vedení autonomní oblasti spojena s přímým ohrožením života z důvodu soupeření různých rodin a jejich zájmů, napadené rozhodnutí se touto tematikou vůbec nezabývalo. Napadené rozhodnutí sice na jednu stranu přiznává vysoké postavení tradičních vládců a dále, že se tento paralelní společenský a exekutivní systém těší respektu federální vlády Nigérie, na druhou stranu ignoruje důsledky z toho vyplývající, které se promítají do ostrého soupeření o moc.
5. Žalobce dále v odůvodnění napadeného rozhodnutí postrádá posouzení bezpečnostní a politické situace v zemi původu žalobce, a to zejména z pohledu toho, za má žalobce možnost dovolávat se interní ochrany v případě ohrožení jeho života.
6. Žalovaný navrhl žalobu zamítnout a uvedl, že s žalobními námitkami nesouhlasí a nedopustil se žádných pochybení. Napadené rozhodnutí v žádném případě nepovažuje za nepřezkoumatelné. Žalovaný si obstaral v maximální možné míře relevantní podklady pro posouzení daného případu. V souladu s judikaturou správních soudů nepřistoupil žalovaný k překladu všech listin doložených žalobcem do češtiny, neboť to není podmínkou pro samotné posouzení toho, zda je třeba listiny k důkazu provést.
7. Žalovaný poukázal na tvrzení samotného žalobce v průběhu řízení, že on sám se ničeho v případě návratu do vlasti neobává, ale pobytem v Evropě plní pouze přání matky a některých příbuzných, aby zůstal raději mimo Nigérii, než se rozhodne, zda bude tradiční vládcovský titul opět přiřknut jejich rodině. V těchto tvrzeních žalovaný nenalezl azylově relevantní motiv, neboť se nejedná o ohrožení osoby žalobce z azylově relevantních důvodů.

Zjištění z obsahu správních spisů

8. Ze správních spisů soud zjistil, že žalobce dne 15. 12. 2019 požádal o udělení mezinárodní ochrany, a to poté, co byl dne 10. 12. 2019 policií zajištěn za účelem správního vyhoštění. K zajištění žalobce došlo poté, co byl dne 9. 12. 2019 kontrolován hlídkou PCR, které předložil cestovní pas pro uprchlíky č.X, který byl následně policií identifikován jako padělek a žádný jiný platný cestovní doklad žalobce v držení neměl. Při poskytnutí údajů ke své žádosti uvedl, že není členem žádné politické strany, jeho rodina byla kdysi v čele jejich kmene a otec byl předposledním králem a žalobce je jeho jediný syn. Nigérii opustil naposledy v roce 2014 či 2015, jel do Itálie a následně do Francie. Do ČR přicestoval cca v roce 2016. Zdůraznil, že nežádá o trvalý azyl, ale jen o zkrácenou ochranu, protože se

jednoho dne vrátí do Nigérie. V pohovoru k žádosti o mezinárodní ochranu doplnil, že při odjezdu z vlasti neměl nikdy žádné problémy. K dotazu, proč požádal o azyl až v roce 2019, když v Evropě pobývá už cca od roku 2015, uvedl, že to nepovažoval za důležité, myslel si, že v Evropě stráví pár let a vrátí se do vlasti. V Nigérii v době odjezdu žádné vážnější problémy neměl. V případě návratu do země sám žalobce necítí nějaké nebezpečí, ale jeho matka se bojí o jeho život. Žalobce má pouze obavy, že by politická elita mohla být proti němu, neboť chce zachovat status quo a ne, aby on byl zase králem.

9. Žalobce v průběhu řízení předložil listiny, u kterých podotkl, že se týkají jeho rodiny a že těmito listinami chce jen ukázat, kdo je jeho rodina, co jsou zač. V doplňujícím pohovoru opět zdůraznil, že on sám se v případě návratu ničeho neobává a pokud by bylo na něm, byl by ve vlasti a bojoval by tam za svá práva. Jeho matka a rodina to ale cítí tak, že žalobce je dědic a chtějí, aby žil a nechtějí, aby podstupoval riziko.
10. Ve správním spise jsou založeny informace o zemi původu, konkrétně se jedná o Výroční zprávu Ministerstva zahraničních věcí USA o svobodě vyznání v Nigérii za rok 2019 z 10. 6. 2020, dále Informace MZV ČR ze dne 2. 6. 2020 o situaci neúspěšných žadatelů o mezinárodní ochranu po návratu do vlasti, dále Informaci OAMP ze dne 11. 1. 2021 o tradičních vládcích v Nigérii a konečně Informace Australské vlády ze dne 3. 12. 2020 o Nigérii.
11. Dne 3. 5. 2021 byla žalobci dána možnost seznámit se s podklady rozhodnutí, vyjádřit se k nim, navrhnout další podklady rozhodnutí či vyjádřit námitky proti zdrojům informací a způsobu jejich využití. Žalobce se však k seznámení s podklady nedostavil.
12. Následně dne 7. 5. 2021 rozhodl žalovaný napadeným rozhodnutím. Správní orgán uzavřel, že v průběhu řízení bylo objasněno, že tvrzeným důvodem žádosti žalobce je nemožnost návratu do země původu, kde se obává negativního jednání ze strany vlivných rodin z jeho oblasti, které nechtějí, aby byl tradiční vládcovský titul děděn pouze v jejich rodině. Také zmínil snahu zůstat v ČR, kde žije jeho nezletilý syn. Žalovaný neshledal naplnění zákonných důvodů pro udělení mezinárodní ochrany v žádné z jejich forem. Pokud se týče obavy žalobce z návratu do země původu, zdůraznil žalovaný, že žalobce žije dlouhodobě a dobrovolně mimo svou zemi původu, v Nigérii neměl nikdy žádné problémy se státními institucemi či ozbrojenými složkami. Nadto aktuálně potvrdil, že on sám se v případě návratu do vlasti ničeho neobává, ale pobytem v Evropě plní přání jeho rodiny. V tom ale žalovaný nenalezl žádný azylově relevantní důvod, když se nejedná o ohrožení samotného žalobce z azylově relevantních důvodů. Obavy žalobce z ohrožení jeho života jsou nadto nepodložené za situace, kdy sám žalobce uvedl, že není na funkci krále připraven a nechce ji zatím převzít.

Posouzení věci krajským soudem

13. Krajský soud přezkoumal v mezích žalobních bodů [§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)] napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Ve věci soud rozhodl u ústního jednání dne 30. 6. 2022, které proběhlo v nepřítomnosti žalobce a jeho zástupce, a to s ohledem na žádost zástupce žalobce ze dne 29. 6. 2021 o rozhodnutí „mimo jednání“ v návaznosti na tvrzené onemocnění zástupce žalobce. Žalovaný u ústního jednání setrval na svých závěrech obsažených v napadeném rozhodnutí.

14. Krajský soud především dospěl k závěru, že žalovaný zjistil skutkový stav v potřebném rozsahu a obstaral si dostatek informací potřebných k vydání rozhodnutí. Shromážděné informace ohledně situace v Nigérii soud považuje za zcela dostatečné a přiměřeně aktuální k datu vydání žalobou napadeného rozhodnutí.
15. Soud považuje napadené rozhodnutí za plně přezkoumatelné, když se podle názoru soudu zabýval všemi podstatnými okolnostmi rozhodnými pro projednávanou věc. Krajský soud se ztotožňuje se závěry žalovaného, že žalobcem uváděné okolnosti v žádosti o mezinárodní ochranu nejsou okolnostmi azylově relevantními a nelze je podřadit pod žádný ze zákonných důvodů pro udělení mezinárodní ochrany. Žalovaný zcela správně vyhodnotil především žalobcova tvrzení o důvodech jeho odchodu z vlasti a vyzdvihl, že žalobce sám nemá obavy z návratu, ale že plní přání své rodiny, zejména matky, aby raději zůstal v Evropě. Krajský soud má na rozdíl od žalobce, že se žalovaný dostatečně zabýval situací v zemi původu žalobce a vycházel z dostatečně relevantních podkladů. Žalobcova tvrzení v žalobě, že účast na královském vedení autonomní oblasti je spojena s přímým ohrožením života z důvodu soupeření různých rodin a jejich zájmů je pouhou hypotézou, nemající oporu ve zjištěném skutkovém stavu. Žalovaný nepochybil s ohledem na uvedené ani při vyhodnocení obsahu žalobcem předložených důkazů, které nebyly s to změnit závěr žalovaného o nenaplnění zákonných podmínek pro udělení mezinárodní ochrany.
16. Krajský soud zdůrazňuje, že pro rozhodnutí ve věci žádosti o mezinárodní ochranu je podstatné vyhodnocení obsahu žádosti o udělení mezinárodní ochrany ze strany žalobce, doplněné pohovory, neboť tam obsažené skutečnosti v zásadě určují směr zjišťování skutkového stavu. V tomto ohledu žalovaný vycházel z dostatečných zdrojů a informace z nich přílehlavě vyhodnotil a aplikoval na projednávaný případ.
17. Konečně, v projednávané věci nelze přehlédnout, že žalobce, ač se pohybuje v Evropě podle vlastních slov již od roku 2015, necítil potřebu vyhledat mezinárodní ochranu až do doby, kdy byl zadržen Policií ČR navíc s padělaným cestovním dokladem. Již to svědčí o účelovosti žádosti o mezinárodní ochranu ze strany žalobce.

Závěr a náklady řízení

18. Krajský soud tedy uzavírá, že žalobní námitky důvodnými neshledal, a proto žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
19. O náhradě nákladů řízení mezi účastníky bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobce v řízení úspěšný nebyl a žalovanému nad rámec jeho úřední činnosti žádné náklady nevznikly. Soud tedy výrokem II. tohoto rozsudku žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Ostrava 30. června 2022

JUDr. Petr Hlušík, Ph. D.
samosoudce

[Sem zadejte text.]

Shodu s prvopisem potvrzuje I. M.